

ferne, thi idet han henvendte sig til mig i Dag, talte han om, at jeg vilde have anlagt smaa Batterier ved Helsingør og Saltholm, men det er noget Andet end at befæfte dem. Søvrigt skal jeg sige, at mit Standpunkt i denne Sag er aldeles bestemt. Saa varmt som Noget tror jeg, at jeg følger for Danmarks Forsvar, netop fordi det er et Led og det vigtigste Led i Retning af at bevare Danmarks Selvstændighed, men ligesaa sikkert er det mig, at Veien til at komme et Skridt fremad til Danmarks Forsvar er at opgave Kjøbenhavns Befæftning, og mit Program, der iøvrigt, tør jeg sige, er vel saa positivt som noget andet, gaar ud paa en Forsvarsplan, som udelukker Kjøbenhavns Befæftning, hvorved Kjøbenhavn bliver en fuldstændig aaben By. Videre skal jeg som sagt ikke sige ved denne Leilighed, men jeg vil endnu en Gang advare den høitærede Minister imod at stole paa, hvad man daglig ser omtalt i Uvisserne.

Formanden (Berg): At det er Dagsordenen, der er til Forhandling, det vil jeg bede ærede følgende Talere at erindre.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har Ordet.

Scharling: Jeg beklager selvfølgelig høilig for den foreliggende vigtige Sags egen Skyld det Forslag til en Dagsorden, som er fremsat af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen), men jeg beklager det ogsaa høilig for Thingets egen Skyld og for hele den parlamentariske konstitutionelle Tilstand, thi det forekommer mig at være fuldstændig rigtigt, hvad min ærede Nabo, det ærede Medlem fra Frederiksberg (C. B. Nyholm) udtalte, at dette Forslag lader os i fuldstændig Ubvidenhed om, hvor dette Things Flertal for Dieblisset staar, hvilke Anstuelser og Meninger det har om den foreliggende Sag. Der er, som Sagen nu ligger for, stet en ikke uvæsentlig Forandring fra de tidligere forelagte Love, og det er den, at der ved det foreliggende Forslag er sondret skarpt og bestemt mellem Kjøbenhavns Befæftning mod Søfiden og Kjøbenhavns Befæftning mod Landfiden, og Forslaget er affattet saaledes, at man med største Vished kunde, om man fandt det rigtigt, fjerne Landbefæftningen og dog bevilge Søbefæftningen. Vi have tidligere stede hørt, at det er Uvillien mod Kjøbenhavns Befæftning mod Landfiden, der er Grunden til, at Folkethinget har afvist tidligere Befæftningsforslag. Det er

gjort gjældende fra det ærede Flertals Side, at efter dets Mening skulde Sjælland i første Linie forsvares fra Søen — det var Flaadens Opgave at holde Fjenden borte fra Landet — og at det derfor ikke skulde være nødvendigt at berede sig paa at optage Forsvaret i selve Landet. Men det er klart for Enhver, at Betingelsen derfor er dets, at vor Flaade faar en betydelig større Udvikling, end den i Dieblisset har, en Udvikling, der i alt Fald svarer til, hvad man fastslog i 1880 ved Søværnsloven, dets at Kjøbenhavn ved tidsvarende Forter værges mod et truende Angreb, der ellers nødvendig vilde binde Flaaden til dette ene Punkt og sætte den ud af Stand til at løse den Opgave at forsvare Sjælland mod en Landgang. Der er altsaa nu god Leilighed for Thingets Flertal til at vise, hvorvidt det idelige Angreb paa Kjøbenhavns Landbefæftning har været Andet end et Skjærnbrædt, som skulde dække for, at man overhovedet Intet vilde gjøre for at forsvare Danmark. Den Udtalelse, som nylig kom fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen), skal visseelig ikke bibringe større Tanker om, hvad dette Things Flertal agter at gjøre for at bevare Landets Selvstændighed og Uafhængighed, thi det ærede Medlem udtalte, at Flertallet betragter dette Forslag som en Reformslag blandt de mange Andre, der ligger for. For os staar det ganske anderledes. Det staar for os saaledes, at Hævdelsen af Danmarks Selvstændighed og Frihed overhovedet er Betingelsen for, at vi kunne faae Lov til at sige, hvorledes vi ville have de forskjellige Reformspørgsmaal ordnede, og at, naar vi først opgave at forsvare vor Frihed og Selvstændighed, opgave at gjøre, hvad vi formaar i den Retning, da have vi ogsaa dermed selv opgivet al Udfigt til at blive raadige over vore Forhold paa alle andre Omraader. Det ærede Flertal siger bestandig, at det er denne Regjering, der staar som en Hindring for denne Sags Gjemmemførelse, og at denne Sags sande Venner derfor skulle søge at faae Regjeringen fjernet, de skulde unddrage den deres Understøttelse, naar de ønskede denne Sag fremmet. Den første Betingelse maatte da sandelig være den, at vi havde nogen Sikkerhed for, at naar denne Regjering var fjernet, dette Thing da vilde gjøre noget Alvorligt ved Forsvarssagen, men heller ikke i denne Retning har man givet os en eneste Forsikring. Det ærede Flertal udtalte i sin Betænkning for to Aar siden, at der er en alvorlig og bestemt Villie i det danske Folk til at forsvare og bevare Landets Selvstændighed og Uafhængighed. Jeg haaber, at dette er Sandhed endnu i dette Dieblis, men i saa